USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu a soudce zpravodaje JUDr. Tomáše Langáška, soudce JUDr. Petra Průchy a soudkyně Mgr. Jany Brothánkové v právní věci žalobkyně: **T. T. T. T.**, zastoupena advokátem Mgr. Markem Sedlákem, se sídlem Příkop 834/8, 602 00 Brno proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky,** se sídlem Nad Štolou 3, P. O. BOX 21, 170 34 Praha 7, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 8. 2017, č. j. OAM-1/ZA-ZA04-HA08-R2-2015, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 13. dubna 2018, č. j. 33 Az 13/2017 – 36,

takto:

I. Kasační stížnost žalobkyně **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I. Vymezení případu

[1] Žalovaný rozhodnutím označeným v návětí neudělil žalobkyni azyl ani doplňkovou ochranu. Toto rozhodnutí napadla žalobkyně správní žalobou u Krajského soudu v Brně (dále též „krajský soud“), přičemž poukazovala na to, že humanitární azyl, příp. doplňková ochrana jí měly být uděleny, jelikož má nezletilého syna, který je občanem České republiky. Soud však žalobu zamítl rozsudkem označeným v návětí. Zdůraznil, že z podkladů vyplývá, že k nabytí českého státního občanství u syna žalobkyně došlo podvodem. Dále uvedl, že nelze obecně považovat existenci rodinných vazeb k občanu České republiky za důvod pro udělení doplňkové ochrany, neboť může cizinec právo na soukromý a rodinný život realizovat také ve své vlasti, popř. za tímto účelem legalizovat svůj pobyt na českém území některým ze způsobů upravených v zákoně o pobytu cizinců.

II. Kasační stížnost a průběh řízení o ní

[2] Proti výše uvedenému rozsudku krajského soudu podala žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) včas kasační stížnost. V ní prakticky ve formě výhrad k rozhodnutí krajského soudu jen zopakovala argumenty, které vznášela již v řízení před soudem vůči

napadenému rozhodnutí žalovaného, zejména zdůraznila práva svého nezletilého syna, který se narodil na území České republiky a nikdy odtud nevycestoval, ve Vietnamu by byl cizincem.

[3] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti zejména zdůraznil, že institut azylu či doplňkové ochrany nelze zneužívat k legalizaci pobytu cizince na území ČR. Jestliže stěžovatelka podmínky pro udělení pobytového oprávnění nesplňuje, pak jedině vlastní vinou, neboť za úplatu zajistila občanství svému nezletilému synovi podvodem souhlasným prohlášením otcovství, které společně s ní učinil odsouzený pan K., rozený N.

III. Posouzení kasační stížnosti Nejvyšším správním soudem

[4] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost je nepřijatelná. Podle § 104a odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) nemusí být usnesení o odmítnutí kasační stížnosti pro nepřijatelnost odůvodněno. Přesto Nejvyšší správní soud nad rámec zákonného požadavku stručné odůvodnění svého usnesení připojuje.

[5] Podle § 104a s. ř. s. soud kasační stížnost ve věcech mezinárodní ochrany odmítne pro nepřijatelnost, jestliže svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele. K tomu, kdy je kasační stížnost ve věcech mezinárodní ochrany přijatelná, existuje početná a ustálená judikatura tohoto soudu. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. dubna 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39 přesahem vlastních zájmů stěžovatele je jen natolik zásadní a intenzivní situace, v níž je – kromě ochrany veřejného subjektivního práva jednotlivce – pro Nejvyšší správní soud též nezbytné vyslovit právní názor k určitému typu případů či právních otázek.

[6] Stran přesahu vlastních zájmů stěžovatelka v kasační stížnosti nic netvrdila a ani soud žádný takový přesah neshledal. Proto jen stručně uvádí, že rozhodování o udělení humanitárního azylu spadá pod rozsah správního uvážení, soud pouze hodnotí, zda správní orgán nevybočil z jeho mezí a zda se nejedná o projev libovůle (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 19. května 2004, č. j. 5 Azs 60/2004 – 72 a ze dne 17. 2. 2006, č. j. 4 Azs 161/2005 - 83). V daném případě je rozhodnutí žalovaného zcela v souladu s dosavadní judikaturou zdejšího soudu, z níž plyne, že smyslem mezinárodní ochrany udělené formou humanitárního azylu je poskytnout útočiště osobě, která v tíživé až neřešitelné životní situaci opustila svou zemi původu, kam se ze závažných důvodů nemůže vrátit. Naproti tomu pobyt cizince, který je rodičem nezletilého státního občana České republiky, na území České republiky lze upravit postupem podle zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (předmětná judikatura je shrnuta např. v usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 21. září 2017, č. j. 5 Azs 230/2017 - 14). Prakticky stejné myšlenkové schéma lze uplatnit i v případě doplňkové ochrany, konkrétně při úvahách, zda by vycestování cizince do země původu nebylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky, jak Nejvyšší správní soud obsáhle vysvětlil v rozsudku ze dne 21. března 2018, č. j. 6 Azs 6/2018 - 33. Neudělení mezinárodní ochrany a následná nutnost vycestování totiž (na rozdíl od případného rozhodnutí o správním vyhoštění) nebrání cizinci v tom, aby usiloval o získání pobytového oprávnění, jestliže chce – ať už za jakýchkoliv důvodů – svůj rodinný život nadále rozvíjet právě na území České republiky.

[7] Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje tedy dostatečnou odpověď na všechny námitky uplatněné v kasační stížnosti. Vzhledem k tomu, že Nejvyšší správní soud žádný důvod přijatelnosti z kasační stížnosti a napadeného rozsudku nezjistil, kasační stížnost odmítl podle § 104a s. ř. s.

IV. Náklady řízení

[8] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. června 2018

JUDr. Tomáš Langášek
předseda senátu